

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9835/2025
04.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Јасмина Срећковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Миодраг Николов, адвокат из ..., ради опозива уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2470/24 од 25.02.2025. године, у седници одржаној 04.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗОВЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2470/24 од 25.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2470/24 од 25.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2470/24 од 25.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 423/22 од 15.03.2024. године којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се опозове уговор о поклону ОвЗ 1430/2013 од 12.08.2013. године, закључен између тужиле као поклонодавца и туженог као поклонопримца и да се утврди да је исти без даљег правног дејства и обавезана тужила да туженом накнади трошкове спора од 118.350,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...18/2020 и 10/2023 – др. закон, у даљем тексту: ЗПП), јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је опозив уговора о поклону због неблагодарности туженог, који су парничне странке закључиле и овериле пред Основним судом у Зајечару 12.08.2013. године, чији предмет су биле непокретности и покретна ствар.

Нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили правно правило из параграфа 567. Грађанског законика, које се примењује у складу са одредбама Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и за време непријатељске окупације (с обзиром да уговор о поклону није регулисан сада важећим прописима), којим је прописано да је разлог за опозив уговора о поклону само велика и груба неблагодарност, а не свака неблагодарност поклонопримца и оценили да у овом случају нису испуњени услови за опозив уговора о поклону прописани цитираним параграфом. Оваква одлука не одступа од устаљене судске праксе у парницама за опозив уговора о поклону, а тужилца уз ревизију није приложила другачије одлуке донете у сличној чињеничној и правној ситуацији, што би био разлог да се о посебној ревизији одлучује.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 17.05.2025. године и у њој је као вредност предмета спора наведен износ од 20.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић